

ΑΡ. 3545ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 21**Αριθμός 6213****Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)**

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο επιχορήγησης για την ενθάρρυνση της δημιουργίας υποδομής για προώθηση του αθλητικού τουρισμού και αναβάθμιση της υφιστάμενης υποδομής για εξυπηρέτηση του αθλητικού τουρισμού

1. Διαδικασία:

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο "Σχέδιο επιχορήγησης για την ενθάρρυνση της δημιουργίας υποδομής για προώθηση του αθλητικού τουρισμού και αναβάθμιση της υφιστάμενης υποδομής για εξυπηρέτηση του αθλητικού τουρισμού". Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο "Νόμος") και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

(α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι ο Κυπριακός Οργανισμός Τουρισμού (Κ.Ο.Τ.):

- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η ενθάρρυνση δημιουργίας ή αναβάθμισης της υποδομής για ανάπτυξη του αθλητικού τουρισμού (εγκαταστάσεις γηπέδων ποδοσφαίρου, κολυμβητήριό αγωνιστικών προδιαγραφών, χώροι υγιεινής, αποδυτήρια κλπ):
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης:
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι κατά προτεραιότητα οι αρχές τοπικής διοίκησης, οι κοινοπραξίες ξενοδόχων και αρχών τοπικής διοίκησης και οι κοινοπραξίες ικανού αριθμού ξενοδόχων ή επιχειρηματιών στον τουριστικό τομέα οι οποίοι πρόκειται να επενδύσουν στη δημιουργία υποδομής για τον αθλητικό τουρισμό. Οι αθλητικές εγκαταστάσεις θα πρέπει να πληρούν τα ακόλουθα:
- (i) τα σχέδια των γηπέδων θα πρέπει πρώτα να εγκριθούν από τον Κυπριακό Οργανισμό Αθλητισμού:
- (ii) ο χώρος των εγκαταστάσεων θα πρέπει να γειτνιάζει με τουριστική περιοχή στην οποία να υπάρχουν ξενοδοχεία τριών, τεσσάρων και πέντε αστέρων τα οποία να προσφέρουν δυνατότητα πλήρους διατροφής και να υπάρχει εύκολη πρόσβαση στο χώρο των αθλητικών εγκαταστάσεων:
- (iii) οι αθλητικές εγκαταστάσεις θα πρέπει να προσφέρουν τις ακόλουθες διευκολύνσεις για την εξυπηρέτηση των αθλητών: χώρους υγιεινής, αποδυτήρια και ντους με ζεστό και κρύο νερό. Η ύπαρξη αίθουσας γυμναστικής θα θεωρείται πλεονέκτημα:
- (iv) στην περίπτωση δημιουργίας γηπέδων ποδοσφαίρου το συγκρότημα πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τρία γήπεδα, δύο από τα οποία να ηλεκτροφωτίζονται. Η ύπαρξη στίβου σε ένα από τα γήπεδα θα θεωρείται πλεονέκτημα:
- (v) στην περίπτωση βελτίωσης (δηλαδή επέκτασης της υφιστάμενης υποδομής) θα εξετάζονται αιτήματα για δημιουργία επιπρόσθετων γηπέδων, δημιουργία χώρων υγιεινής, ντους, αποδυτηρίων, αίθουσας γυμναστικής, χορτοτάπητα και για φωταγώγηση.
- Επιπρόσθετα, οι δικαιούχοι του προγράμματος δεσμεύονται ότι:
- (i) Θα έχουν την ευθύνη για τη λειτουργία και συντήρηση των αθλητικών εγκαταστάσεων καθ' όλη τη διάρκεια του χρόνου και θα υποβάλλουν στην Αρμόδια Αρχή πρόγραμμα λειτουργίας, συντήρησης και διαχείρισης των αθλητικών εγκαταστάσεων:
- (ii) σε περίπτωση χρήσης των εγκαταστάσεων και από τοπικές ομάδες θα δίδεται προτεραιότητα σε ξένες ομάδες:
- (iii) θα εξασφαλίσουν όλες τις απαραίτητες άδειες για ανέγερση των εγκαταστάσεων:
- (iv) τα σχέδια, οι μελέτες και η κοστολόγηση της δαπάνης του προτεινόμενου έργου θα υποβάλλεται στην Αρμόδια Αρχή:

- (v) θα αποδεικνύουν την ιδιοκτησία ή τη νόμιμη κατοχή της γης με ικανοποιητικά στοιχεία. Σε περίπτωση ενοικίασης, το ενοικιαστήριο έγγραφο θα είναι διάρκειας μεγαλύτερης των δέκα χρόνων.
- Λε γίνεται οποιοσδήποτε διαχωρισμός μεταξύ μεγάλων και μικρομεσαίων επιχειρήσεων (Μ.Μ.Ε.):
- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: το επιλέξιμο κόστος είναι η κατασκευή της αθλητικής υποδομής (γήπεδα, κτίρια, εξοπλισμός) με ένταση 50%. Το ανώτατο όριο επιχορήγησης είναι £30.000 κατά αθλητικό κέντρο. Σε περίπτωση εργασιών αναβάθμισης/πέκτασης της υφιστάμενης υποδομής το ανώτατο όριο επιχορήγησης είναι £10.000.
- (στ) το πρόγραμμα δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.
- (ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη δαπάνη για το 2001 £0,02 εκ.
- (η) νομική βάση: απόφαση Λιουκητικού Συμβουλίου Κ.Ο.Τ. ημερ. 11.2.1999.
- (θ) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Τα έργα επιθεωρούνται από λειτουργό της τεχνικής υπηρεσίας της Αρμόδιας Αρχής. Επιπρόσθετα, η Αρμόδια Αρχή διατηρεί το δικαίωμα να επιθεωρεί τις αθλητικές εγκαταστάσεις για να διαπιστώνει το υψηλό επίπεδο συντήρησης και λειτουργίας τους. Η Αρμόδια Αρχή δρομεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος.
- (ι) σώρευση: Δεν προβλέπεται σώρευση.
3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:
- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 3 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων, ουδεμία παροχή δημόσιας ενίσχυσης είναι επιτρεπτή στη Δημοκρατία εκτός αν έχει προηγουμένως εγκριθεί από τον Έφορο. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου "δημόσια ενίσχυση" σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.
- (β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου—
- (i) Χορηγείται έμμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται με πόρους του Δημοσίου από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.
- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω).
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές άλλων χωρών.
- Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημόσια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.
- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.
- Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζεται στο παρόν σχέδιο διότι όλοι οι δικαιούχοι δραστηριοποιούνται στον τομέα της παροχής τουριστικών υπηρεσιών.
- Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι, εφόσον οι επιχειρήσεις αυτές ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν στον τομέα της παροχής τουριστικών υπηρεσιών στη Δημοκρατία. Τούτο υποστηρίζεται και από σχετικές διατάξεις των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 έως 2001.
- (δ) Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.
- Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των

ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών οι οποίες πρόκειται να επενδύσουν στη δημιουργία ή αναβάθμιση της υποδομής για εξυπηρέτηση του αθλητικού τουρισμού, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνδέεται με το κόστος δημιουργίας ή αναβάθμισης της υποδομής για εξυπηρέτηση του αθλητικού τουρισμού και κατά συνέπεια κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5 (1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκοπό-ένταση-δικαιούχους-σώρευση κ.ά.), έκρινε ότι τα κριτήρια που καθορίζουν οι περί Ελέγχων των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμοί του 2001 θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν, νοούμενου ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα τύχει ορισμένων τροποποιήσεων. Λήφθηκαν, επίσης, υπόψη τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα εφαρμόζει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 6 των πιο πάνω Κανονισμών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις για επενδύσεις σε υλικά και άυλα στοιχεία ενεργητικού εγκρίνονται από τον Έφορο εφόσον η ακαθάριστη ένταση της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει το 15% στην περίπτωση του μικρού μεγέθους επιχειρήσεων και το 7,5% στην περίπτωση των μεσαίου μεγέ-

θους επιχειρήσεων. Οι Μ.Μ.Ε. ορίζονται στο Παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών. Επιπλέον, σύμφωνα με τον Κανονισμό 9 των ίδιων Κανονισμών, "χορηγηθείσες ενισχύσεις σχετικά με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, δε σωρεύονται με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση, εφόσον η σώρευση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη με τους παρόντες Κανονισμούς".

Με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν μπορεί να εγκριθεί ως έχει, διότι δεν πληροί όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, το πρόγραμμα δεν αποτελείται αποκλειστικά σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενώ η ένταση της ενίσχυσης ξεπερνά τα ανώτατα επιτρεπτά όρια. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι το πρόγραμμα εγκρίνεται με τον όρο ότι η Αρμόδια Αρχή θα προβεί πριν τις 30.4.2003 στις ακόλουθες τροποποιήσεις:

Λικαιούχοι του προγράμματος να είναι μόνο οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στο Παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών και η ένταση της ενίσχυσης να μειωθεί στο 15% για μικρού μεγέθους επιχειρήσεις και στο 7,5% για μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις.

Σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή δεν τροποποιήσει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα μέχρι τις 30.4.2003 αυτό θα πρέπει να καταργηθεί. Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους με βάση τους οποίους παραχωρείται η ενίσχυση, ιδιαίτερα δε το ανώτατο ποσό επιχορήγησης, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, μετά την κατάργησή του, δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το πρόγραμμα ως ενίσχυση de minimis, δηλαδή, ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (κάτω των £57.000 για περίοδο τριών χρόνων) δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό. Σε μια τέτοια περίπτωση η ένταση της ενίσχυσης δύναται να είναι μέχρι και 100% υπό την προϋπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου, ότι καμία επιχείρηση δε δικαιούται να λάβει, ως ενισχύσεις de minimis, πέραν των £57.000 ανά τριετία. Ταυτόχρονα, εάν το πρόγραμμα χαρακτηριστεί ως de minimis, τότε θα μπορεί να αποστείνεται σε όλες τις επιχειρήσεις που προτίθενται να επενδύσουν στη δημιουργία ή αναβάθμιση της υποδομής για τον αθλητικό τουρισμό (όχι μόνο στις μικρομεσαίες).

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο "Σχέδιο επιχορήγησης για την ενθάρρυνση της δημιουργίας υποδομής για προώθηση του αθλητικού τουρισμού και αναβάθμιση της υφιστάμενης υποδομής για εξυπηρέτηση του αθλητικού τουρισμού" συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Το πρόγραμμα κρίθηκε ότι αντιβαίνει σε ορισμένους όρους και διατάξεις του Νόμου ή και των Κανονισμών. Ως εκ τούτου, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη και τα μέτρα ελέγχου και

πληροφοριών που θα εφαρμόσει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος, αποφασίζει έγκριση του προγράμματος υπό τον όρο ότι τούτο θα τροποποιηθεί πριν από τις 30.4.2003 και θα καθιστά δικαιούχους μόνο τις Μ.Μ.Ε. και η ένταση θα περιοριστεί στο 15% για μικρού μεγέθους επιχειρήσεις και στο 7,5% για μεσαίου μεγέθους επιχειρήσεις. Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το υφιστάμενο πρόγραμμα μπορεί να συνεχισθεί με την παρούσα μορφή το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε και θα πρέπει είτε να τροποποιηθεί ως ανωτέρω είτε να καταργηθεί.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν πρόγραμμα καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση de minimis.

- Β. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού.

Λευκωσία, 5 Νοεμβρίου 2001

ΧΡ. ΑΝΔΡΕΟΥ,

Έφορος Δημόσιων Ενισχύσεων.

Ε.Λ.Ε. 25.06.002.21 (51.1.3.3.1.1.10)